

Náležitosti provozního řádu

1. Identifikace stacionárních zdrojů a provozovny, ve které jsou stacionární zdroje provozovány. Identifikace provozovatele (podle § 2 písm. h) zákona). U kódů, pro které příloha č. 20 stanovuje minimální vzdálenosti také GPS souřadnice stacionárního zdroje (geometrický střed).
2. Údaje o projektované kapacitě. Číslování stacionárního zdroje (případně číslo ISPOP, je-li evidováno) v jednoznačné návaznosti na platné vnitřní provozní a technologické předpisy provozovatele a blokové schéma s uvedením jednotlivých stacionárních zdrojů v provozovně, komínů, výdechů a příslušných zařízení ke snižování emisí, pokud jsou instalovány.
3. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích a u souvisejících činností, mechanismus chemických reakcí (včetně známých vedlejších reakcí), způsoby řízení a kontroly prováděných operací. Vzniká-li provozem zdroje odpadní teplo, popis jeho využití.
Podrobný popis stacionárního zdroje a souvisejících činností, dále popis technologií a opatření ke snižování emisí, jejich funkce a účinností.
Primární opatření ve výrobní nebo zpracovatelské části technologie, zejména podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí. *)
4. Identifikace materiálových vstupů do technologie - suroviny a paliva (případně odpady nebo paliva vyrobená z odpadu) zpracovávané ve stacionárním zdroji. Podrobnosti provádění primárních opatření ke snížení emisí, které spočívají např. v úpravě, kontrole, dodržení fyzikálních, nebo chemicko-fyzikálních parametrů a chemického složení a správném dávkování materiálového vstupu, a to dle typu zdroje a procesu. V případě tepelného zpracování odpadu dále identifikace odpadu podle katalogových čísel katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorfenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.
5. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie nebo požární čerpadlo.
6. Emisní výstupy z technologie a souvisejících činností - znečišťující látky, způsob jejich odsávání, opatření ke zvýšení účinnosti tohoto odsávání (je-li využíváno), včetně souvisejících technicko-organizačních opatření (kontrola uzavírání vrat apod.) a specifikace a lokalizace místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší. V případě řízení vypouštění odpadního plynu výkonem ventilátoru nebo obdobného zařízení se uvedou limitní hodnoty průtoku odpadního plynu v definovaném měřicím profilu za provozních podmínek.
7. Popis, umístění a přesná specifikace (zejména tvar a rozměry, soulad s normou) měřicího místa pro jednorázové měření emisí.
8. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis, umístění a přesná specifikace (zejména tvar a rozměry, soulad s normou) měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot. Podrobnosti sledování a nepřetržitého záznamu provozního parametru podle § 6 odst. 4 zákona (je-li uloženo), případně podrobnosti realizace technické podmínky provozu, která toto sledování nahrazuje, včetně okrajových hodnot signalizujících nutnost údržby nebo závady a poruchy podle bodu č. 11.
9. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.
11. Definice technických závad, poruch a havárií, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování, způsob předcházení těmto závadám, poruchám a haváriím, způsob jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje. *)

Druh, a je-li to možné určit, tak i množství, znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě technické závady, poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu. Určení rizikových částí technologie. Hodnoty nepřetržitě sledovaného a zaznamenávaného provozního parametru, které indikují závadu, případně obdobné hodnoty a podmínky spojené s výjimkou podle § 6 odst. 4 zákona. Postupy pro případy poruch nebo nedodržení primárních opatření na materiálovém vstupu, na technologii a postupy pro poruchy u sekundárních opatření, především odlučovací soustavy, odsávání technologie apod., včetně určení případných záložních systémů a pravidel pro jejich spuštění. Opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků technických závad, poruch a havárií včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.
12. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje. *)
13. Způsob podávání hlášení **) o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
14. Druh, odhadované množství znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě technické závady, poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.
15. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.
16. U chovu hospodářských zvířat se dále uvede
 - a) způsob ustájení hospodářských zvířat,
 - b) způsob odvádění emisí amoniaku do ovzduší,
 - c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí odboru ochrany ovzduší „k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok emisí amoniaku do ovzduší, a které budou podle provozního řádu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,
 - d) další technicko-organizační opatření, které mohou ovlivnit emise do ovzduší.
17. U stacionárního zdroje vypouštějícího fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo u stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů, se uvedou rizikové technologické uzly z hlediska prašnosti a technicko-organizační opatření k předcházení a omezování tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu. Tato opatření musí být specifikována u všech stacionárních zdrojů kódů 2.2., 2.3., 2.9., 3.3., 3.5.2., 3.5.5., 4.1.1., 4.1.2., 4.1.3., 4.1.4., 4.2.1., 4.3.1., 4.6.1., 4.6.5., 4.7., 5.1.1., 5.2., 5.10., 5.11., 5.14., 7.2., 7.8., 11.1. a 12.1. podle přílohy č. 2 k zákonu.
18. U stacionárního zdroje vypouštějícího znečišťující látky, které mohou obtěžovat zápachem, zejména kódy 2.2., 2.3., 2.4., 2.6., 2.7., 2.8., 3.6., 3.7., 4.6.1. (formovny a jádrovny), 5.14., 6.24., 6.5., 6.8., 7.1., 7.2., 7.3., 7.5., 7.6., 7.8., 7.9., 7.10., 7.11., 7.12., 7.16., 7.18., 8., 9.8. (kataforéza), 9.19., 9.20., 9.23. a 9.24. podle přílohy č. 2 k zákonu, se uvedou v provozním řádu rizikové technologické uzly z hlediska emisí znečišťujících látek, které mohou obtěžovat zápachem, a technicko-organizační opatření k předcházení a omezování emisí těchto látek.
19. Termíny revizí, údržby a s nimi spojené požadavky na provoz zařízení ke snížení emisí (dodržování fyzikálních parametrů, optimalizace poměrů činitel apod.), termíny pravidelných vnitřních kontrol souladu s provozním řádem a opatření ke snížení emisí, způsob a četnost pravidelného proškolení obsluh a odpovědných osob

ohledně technicko-organizačních opatření prováděných za účelem snížení emisí a způsob vedení záznamů o těchto školeních.

20. Obsah provozního řádu je zpracován v běžně používaném strojově čitelném formátu.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat, v tom případě je taková dokumentace považována za nedílnou součást provozního řádu.

***) Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.